

Tisztelt nem könyvhéten is könyvszerető kanizsai Közönség!

Állítólag 10 évvel ezelőtt a magyar felnőtt lakosság 40 %-a egész évben nem vett a kezébe egy könyvet sem. Mára ezt a felnőtt lakosságunk 60 % -a teszi, illetve nem teszi. Mégis hiszek abban, hogy ment a világ a könyvek által elébb! Ezt a látszólagos paradoxont szeretném megmagyarázni könyvheti ünnepi lelkülettel – a kanizsai városlakó és olvasó kultúrembereket képviselve.

Mégis – optimizmusomat nem hivatalból teszem, hanem meggyőző a kanizsai valóság: soha még ilyen gazdag és sokszínű választék nem volt a városban a könyvhétre!: a központi meghívónk 17 eseményre hív, melyen 19 könyvet mutatnak be, s köztük 11-hez volt köze a város önkormányzatának, azaz a közösség pénzének. Így a Kulturális Alapból 1,4 millió Ft-ot, a Kanizsai Antológiákra 1 millió Ft-ot fordítottunk, s egyéb költségvetési tételekkel, felmegy ez az összeg ebben az évben 3 millió Ft fölé, s akkor még a Kanizsa Monográfiáról nem is beszéltem. Ez egy igazi megyei jogú városhoz méltó – ebben az adatban tehát jók vagyunk! Köszönet a kanizsai könyvek sikeréért az önkormányzaton kívüli kiadóknak bátorságukért és igényességükért: különösen a Halis István Városi Könyvtárnak, a Deák-Zrínyi Könyvesháznak, a Honvéd Kaszinónak, a Pannon Tükör-nek, a Czupi Kiadónak és magánemberek sokaságának.

S az országos adatok is rekordokat mutatnak: a 79.(!) Ünnepi Könyvhétre mintegy 400 magyar szerző könyve jelenik meg Magyarországon! Tehát lehet, hogy reménytelen időszakban élünk, de van miért ünnepelnünk a könyvet! (Az összes most megjelenő könyv megvételéhez egyébként közel 1 millió Ft-ra lenne szükség: a legdrágább könyv 19900 Ft-ba kerül, a legolcsóbb 498 Ft-ba.)

Az elmúlt hónapokban egyébként irodalmi konferenciákon – épp azokban a körökben, ahol idáig javarészt az ellenkezője született – meghirdették az olvasóbarát irodalmat és irodalomkritikát. A kíméletlen kultúrharc után talán sokan sok mindent megelégteltek. Egyre többen mondják: nem lehet úgy élni, ahogy eddig éltünk, az értékeket vissza kell állítani, amennyire lehet, mert még maradtak valós értékek Magyarországon. Az idei rekord – könyvhét talán ezt fejezi ki: lebontható az a fal, amely elválasztja egymástól az irodalmi szerzőt és az olvasót. A megfontolt olvasás igényes, benne helye van a polgárinak és a pannonak, a nyugatosnak és a népinek, az avantgárdnak és a konzervatívnek is; csak higgyen abban, amit mond és tenni sugalmaz. Egyet bizton mondhatunk: mutassátok meg a kultúrát, amelyet körülálltok – benne van a mi magyar jövődönk is! Egy könyvhéten ez különösen aktuális, s a mostani könyvhét sikere vigasztalhat a jövőre: szerepválságos időket túl lehet élni!

Tehát gazdag az a város, ahol ily gazdag a könyvhét kínálata. S kellenek a kanizsai jó könyvek, melyek növelhetik lokálpatrióta és mindenféle

fogékonyságunkat. És: „Karolva könyvem kebelemre, nevetve nézek ellenemre.” Ilyen viszonyban vagyok jómagam is a könyvvel: ezért dicsérem. Aki egyszer megszerette az olvasást, az nem lesz unatkozó ember soha. A könyvekben minden kérdésre megvan a felelet...: a könyv ilyen mindennapi csoda. Ezt az ereklyét, fegyvert és varázsszert kezébe kell adni útravalóul minden fiúnknak és lányunknak! Ezért nem hiú ábránd, hogy lehetne a XXI. századot mégis az olvasás évszázadává is tenni. Digitális korunkban is felmutathatók azok az értékek, amelyek a funkcionális analfabétizmus ellen hatnak, hiszen ún. információs társadalomban élünk, melyben a legfőbb és legjobb információhordozó még mindig a könyv.

Persze tudom, az olvasásnak művészete van, s nyelvünkben élünk. De nem jött el a magyar irodalom Trianonja, sőt a magyar könyvhét, ez a nagyszerű irodalmi karnevál nemcsak Európában, a világon is egyedülálló. S mehet a könyvek által a világ elébb! A technika csodái szükségesek, de a könyv varázsához semmi nem érhet fel. Supka Géza író 1927-es indítványa óta tudjuk (ő volt a könyvhét kitalálója!): az irodalom nem egységes, de egy! Ráadásul a magyar nyelv az egyik legősibb nyelv állítólag. Tehát a könyv és az olvasás kultúrtörténetében is jó magyarnak lenni. Így hihető, hogy az olvasás válsága után következhet az olvasás jövője, ha az írástudók ürülése ezt el nem rontja. De hiszem, hogy a könyv, az irodalom, a poézis világa nem a sanda világból való. S csak az ember olvas! Ezért a könyvek szeretete az ember szeretete is. Az olvasás illetén való gyönyörűsége lehet életünk értelme is. Ezért köszönet az íróknak, hogy engedik hozzánk jönni a szavakat: a szellemet és a szerelmet: a regény művészetét az anyanyelven. Ezt kell tanítani és tanulni, s akkor nem görbülhet meg a világ gyémánttengelye....

Ezennel a 2008. évi nagykanizsai Ünnepi Könyvhétet tisztelettel és köszönettel megnyitom!

(Elhangzott 2008. június 5-én 15:00 órakor a Nagykanizsai Ünnepi Könyvhét megnyitóján a Deák téren, az országzászló mellett Balogh László, az önkormányzat kulturális bizottságának elnöke jóvoltából.)